

Pamatlietas puse

S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Piedaloties: Magistrat der Stadt Wien, Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Rezolutīvā daļa

Verwaltungsgericht Wien (Vīnes Administratīvā tiesa, Austrija) ar 2019. gada 27. februāra lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.

(¹) OV C 213, 24.6.2019.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 5. maijā iesniedza Krajský súd Prešov
(Slovākija) – Prima banka Slovensko a.s./HD**

(Lieta C-192/20)

(2020/C 329/04)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd Prešov

Pamatlietas puses

Prasītāja: Prima banka Slovensko a.s.

Atbildētājs: HD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 93/13/EEK (¹) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (turpmāk tekstā – “Direktīva 93/13”), it īpaši tās 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts kopsakarā ar interpretāciju, ko Eiropas Savienības Tiesa ir sniegusi 2018. gada 7. augusta spriedumā *Banco Santander (C-96/16 un C-94/17, EU:C:2018:643)*, ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāds regulējums kā *Občiansky zákonník (Civilkodeksa) 54. panta 1. punkta aizsargājošais pamatnoteikums*, saskaņā ar kuru līguma nosacījumi nedrīkst pasliktināt patērētāja stāvokli attiecībā pret tiesisko regulējumu, kas patērētāja kredīta atmaksas kavējuma gadījumā paredz šādas kredīta devēja tiesības:
 - kredīta devēja tiesības uz nokavējuma procentiem apmērā, kas ierobežots atbilstoši valdības rīkojumam;
 - kredīta devēja tiesības uz citām sankcijām, kuras kredīta devējs var piemērot attiecībā uz patērētāju un kuras kopā ar nokavējuma procentiem ir ierobežotas līdz neatmaksātas kredīta pamatsummas apmēram;
 - kredīta devēja tiesības uz kompensāciju, ja kredīta devējam nodarītais kaitējums ir lielāks nekā nokavējuma procenti, proti, neierobežotā apmērā atbilstoši faktiskajam kaitējumam?
- 2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai augsts patērētāju tiesību aizsardzības līmenis, kas izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. panta un LESD 4. panta 2. punkta un 169. panta 1. punkta, nepieļauj, ka patērētājs par līgumsaistību izpildes kavējumu maksā fiksētas kredīta devēja izmaksas, nevis kredīta devējam faktiski nodarītā kaitējuma ekvivalentu, pat ja faktiskais kaitējums ir zemāks par fiksētajām izmaksām?

(¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).